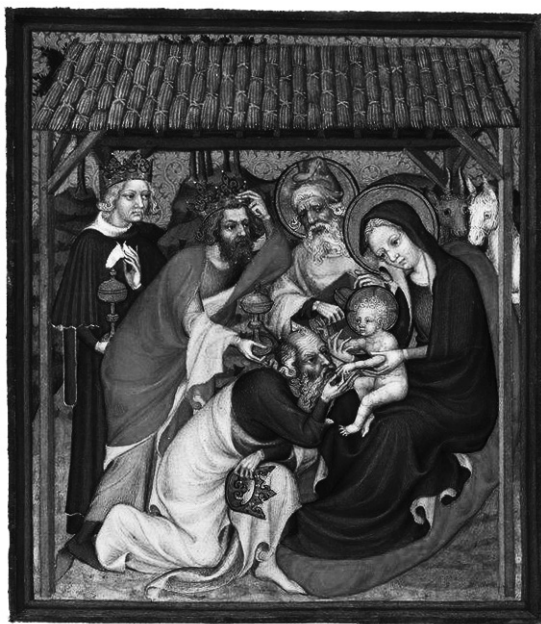

VIGILIE ZJEVENÍ PÁNĚ

6. ledna

ZJEVENÍ PÁNĚ

Úvodní verš

∇. Bože, shlédni a pomoz.

℞. Pane, prospěš mi pomáhat.

Sláva Otci i Synu * i Duchu svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen. Aleluja.

Hymnus

M agi vidéntes párvu-lum e-ó-a pro-munt múnera,
stratí-que vo-tis óffe-runt tus, myrrham et aurum régi-um. A-men.

2. Agnósce clara insígnia
virtútis ac regni tui,
Puer, cui trinam Pater
prædestinávit indolem:

3. Regem Deúmque annúntiant
thesáurus et fragrans odor
turis Sabæi, at myrrheus
pulvis sepúlcrum prædocet.

4. O sola magnárum úrbium
maior Bethlem, cui cóntigit
ducem salútis cælitus
incorporátum gígnere!

5. Hunc et prophétis téstibus
isdémque signatóribus
testátor et sator iubet
adire regnum et cernere:

6. Regnum quod ambit ómnia
dia et marína et térea
a solis ortu ad éxitum
et tártara et cælum supra.

Δ. Iesu, tibi sit glória,
qui te revélas géntibus,
cum Patre et almo Spíritu,
in sempitérna sæcula. Amen.

1. antifona

MG 57

Králové Taršíše a ostrované přinesou dary Králi a Pánu.

(Srov. Žl 71, 10)

ia

Reges Tharsis, et insulae munera offerent Regi Domino.

Pokud se antifona nezpívá chorálně:

A.1. Králové Taršíše a ostrované || přinesou dary Králi a Pánu.

Žalm 71 (72)

Mesiášovo království a jeho královská moc

Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. (Mt 2, 11)

Svěř, Bože, soudcovský svůj úřad
králi, * svou spravedlnost králov-
 skému synu!

Ať spravedlivě vládne **tv**ému
lidu, * ať stojí za právem svých
 ponížených.

Přinášet budou hory **po**koj **li**du, *
 pahorky budou plodit **spravedl**nost.

On zjedná právo utištěným
 z **li**du, † on dětem chudých bude
pomocníkem * a utlačovatele
 zdrtí **na** prach.

Ať žije, pokud slunce **bude** zářit, *
 co měsíc bude svítit – z **ro**du **na** rod!

Ať sestoupí jak vláha **na** lučiny, *
 jak deště, které napájejí **zemi**.

Za něho bude vzkvétat **spravedl**-
 nost * a pokoj, dokud měsíc **neu**-
 hasne.

Panovat bude **od** moře až
k moři, * od Velké řeky po sám
 konec **země**.

Kořit se před ním budou **nep**řátelé, *
 prach budou lízat jeho **protiv**níci.

Králové Taršíše a ostrované †
 dary mu budou nosit, **daně pla**-
 tit * králové z krajů **arabských**
 a **Sáby**.

Králové všichni budou **se** mu **kla**-
 nět, * národy všechny pokorně **mu**
sloužit.

Sláva **O**tci i **S**ynu * i **D**uchu **sva**-
 tému,

jako byla na počátku i **nyní** i **vždy**-
 cky * a na věky **věků**. Amen. A.

2. antifona

MG 62

Klaňte se Pánu v jeho svatyni, aleluja.

(Žl 95, 9)

vi

A -doráte Dóminum, alle-lúia, in aula sancta eius, alle-lúia.

Pokud se antifona nezpívá chorálně:

A.2. ~Klaňte se Pánu || v jeho svatyni, aleluja.

Žalm 95 (96)

Bůh je králem a soudcem celého světa

Zpívali před trůnem a před Beránkem píseň novou.

(Srov. Zj 14, 3)

Zpívejte Pánu novou píseň, * zpívejte Pánu všechny země!

Zpívejte k poctě jména Páně, *
zvěstujte denně jeho spásu!

Povězte pohanům o jeho slávě *
a všem národům o jeho dívech!

Vždyť Pán je mocný a hoden
chvály, * vzbuzuje bázeň nad
všechny bohy.

Pohanští bozi jsou nicota marná, *
Pán však je stvořitelem nebes.

Skvělost a velebnost krácejí před
ním, * v jeho svatyni moc a krása.

Chvalte Pána, vy kmene a rody, *
chvalte Pána pro moc a slávu,

chvalte Pána pro jeho jméno! *
S obětmi vstupte do jeho síní!

Klaňte se Pánu v předchrámí svatém! *
Chvějte se před ním všechny země!

Hlásejte pohanům: Pán je králem!
† Upevnil svět, aby nekolísal, *
podle práva národy řídí.

Raduj se, nebe, a jásej, země, *
huč, moře, se vším, co v tobě se hemží,
výskejte, nivy, se vším, co roste, *
zašumte vesele, stromy v lesích,
vstříc Pánu, který přichází soudit, *
přichází soudit veškerou zemi.

On zemi soudí spravedlivě, *
on ve své věrnosti národy řídí.

Sláva Otci i Synu * i Duchu svatému,
jako byla na počátku i nyní
i vždycky * a na věky věků. Amen.

A.

3. antifona

MG 63

Klaňte se Bohu, všichni jeho andělé, aleluja.

(Žl 96, 7)

vi

A -doráte De-um, alle-lúia, omnes Angeli eius, alle-lúia.

Pokud se antifona nezpívá chorálně:

A.3. ~**Všichni bohové** || se před ním koří, *aleluja*.

Žalm 96 (97)

Sláva Božího soudu

Tento žalm mluví o spáse světa a o víře všech národů v Krista.

(Sv. Atanáš)

Pán je král! Ty celá země jásej, *
radujte se, *četné* ostrovy!

Mrak a temnota jej *zahalují*, *
řád a právo *drží* jeho trůn.

Plamen ohně *postupuje před* ním, *
nepřátele *vůkol* *spaluje*.

Jeho blesky *ozařují obzor*, * země
při tom *pohledu* se chví.

Hory jako z vosku *roztávají* * před
Pánem, jenž *vládne nad* zemí.

Nebe hlásá jeho *spravedlnost*, *
jeho slávu *vidí* národy.

Jak jsou zahanbeni, kdo ctí modly, †
bůžky *marnými* se *honosí!* * Všichni
bohové se *před ním* koří.

Uslyšel to Sión, raduje se, † všech-
na judská města *plesají* * nad
výroky tvého *soudu*, **Pane!**

Povznesen jsi *nad* veškerou *zemi*, *
všechna božstva *předčíš na* výsost.

Pán je přízniv těm, jimž zlo se
příčí, † životy svých *věrných*
ochrání, * vyprostí je z rukou
bezbožníků.

Světlo svítí lidem *spravedlivým*, *
radost lidem *srdce čistého*.

Radujte se, *spravedliví*, **v Pánu**, *
jeho svaté *jméno* *velebte!*

Sláva **Otci** i **Synu** * i *Duchu* *svatému*,
jako byla na počátku i *nyní*
i *vždycky* * a na věky *věků*. Amen.

A.

Verš

V. Nebe hlásá jeho *spravedlnost*.R. Jeho slávu *vidí* národy.

První čtení

Z knihy proroka Izaiáše

60, 1–22

Vstaň, rozsvít se, Jeruzaléme, neboť vzešlo tvé světlo a Hospodinova velebnost září nad tebou! Hle, tma zahalí zemi a temnota národy, nad tebou však zazáří Hospodin, jeho velebnost se zjeví nad tebou. Národy budou kráčet v tvém světle a králové v tvé vycházející záři.

Rozhlédni se kolem a podívej se: ti všichni se shromáždili, přišli k tobě. Zdaleka přicházejí tvoji synové, na zádech jsou přinášeny tvoje dcery. Spatříš to a zazáříš, radostí se zachvěje a rozšíří tvé srdce, neboť tě zaleje bohatství moře, poklady národů přijdou k tobě.

Záplava velbloudů tě přikryje, dromedáři z Midjanu a Efy, přijdou všichni ze Sáby, přinesou zlato a kadidlo, rozhlásí Hospodinovu chválu.

Všechna stáda z Kedaru se k tobě shromáždí, berani z Nebajotu ti budou k službě; budou obětováni na mém oltáři k usmíření, a tak oslavím svůj slavný dům. Kdo jsou ti, kteří letí jak oblak, jak holubi ke svým holubníkům? Neboť mne budou očekávat ostrovy, v jejich čele taršíšské lodi, aby přivezly tvé syny z daleka, s nimi jejich stříbro a zlato pro jméno Hospodina, tvého Boha, a pro Svatého Izraele, který tě oslavil.

Cizinci vystaví tvé hradby a jejich králové ti budou sloužit. Bil jsem tě sice ve svém hněvu, ale ve své blahovůli jsem se slitoval nad tebou. Stále budou otevřeny tvé brány, nezavrou se ve dne ani v noci, aby k tobě bylo přineseno bohatství od národů, a jejich králové budou přivedeni.

Ano, zahyne národ a říše, která by ti nesloužila, pohané budou do kořene vyhlazeni. Nádhera Libanonu k tobě přijde, cypřiše, jilmy, s nimi i jedle k ozdobě mého chrámu; tak oslavím podnož svých nohou. V pokoře k tobě přijdou synové tvých utlačovatelů; skloní se k chodidlům tvých nohou všichni, kdo tebou pohrdali. Nazvou tě „Hospodinovo město, Sión Svatého Izraele“.

Za to, že jsi byla opuštěná a v nenávisti, že tebou nikdo neprocházel, učiním tě chloubou na věky, radostí po všechna pokolení. Budeš sít mléko národů, královským prsem budeš kojena. Poznáš, že já jsem Hospodin, tvůj Spasitel, že tvým vykupitelem je mocný Jakubův ochránce. Místo bronzu přinesu zlato, místo železa přinesu stříbro, místo dříví bronz a místo kamenů železo.

Tvou vrchností ustanovím pokoj a tvými vladaři spravedlnost. V tvé zemi se už neuslyší o násilí ani o zpuštění a zkáze ve tvých končinách. Své hradby nazveš spásou a své brány chválou. Už nebudeš potřebovat slunce, aby svítilo ve dne, ani měsíční zář ti nebude svítit. Hospodin ti bude světlem věčným, tvůj Bůh bude tvou slávou.

Už nezapadne tvé slunce, nebude ubývat tvého měsíce, neboť Hospodin ti bude světlem věčným a dny tvého smutku se skončí. Všechen tvůj lid bude spravedlivý, navěky dostanou do dědictví zemi, bude to výhonek, který jsem zasadil, dílo mých rukou k mé oslavě. Z nejmenšího vyrostete tisíc, nejnepatrnější v mocný národ: já, Hospodin, to rychle způsobím v pravé době.

Responsorium

MG 58

Překlad viz níže.

(Iz 60, 1.3)

v

Illuminá- re, illuminá- re, Ie-rú- sa- lem, qui-a ve-
 nit lux tu-a: * Et gló-ri- a Dó-mi- ni super te
 orta est. *∩*. Et ambulábunt gentes in lú-mine
 tu- o, et reges in splendóre ortus tu- i. * Et gló-ri- a.

Pokud se responsorium nezpívá chorálně:

Ṛ. Vstaň, rozsviť se, Jeruzaléme, || neboť vzešlo tvé světlo *
 a Hospodinova velebnost září nad tebou.

∩. Národy budou kráčet v tvém světle | a králové v tvé vycházející záři. *
 A Hospodinova velebnost září nad tebou.

Druhé čtení

Z kázání svatého papeže Lva Velikého

(Sermo 3 in Epiphania Domini, 1-3.5: PL 54, 240-244)

Bůh dal v celém světě poznat svou spásu

Milosrdná Boží prozřetelnost, rozhodnuta přispět v posledním čase hy-noucímu světu, předurčila, aby byly v Kristu spaseny všechny národy.

Z těchto národů bylo kdysi svatému patriarchovi Abrahámovi slíbeno čet-né potomstvo, které se nemá narodit ze semene těla, ale z plodnosti víry. A bylo přirovnáno k množství hvězd proto, aby se od Otce všech národů očekávalo potomstvo nebeské a nikoli pozemské.

Ať vstoupí, ať vstoupí do rodiny patriarchů všichni pohané a požehnání potomstva Abrahámovy, jehož se zříkají synové podle těla, ať přijmou sy-nové zaslíbení. Ať se ve třech mudrcích klanějí svému Původci všechny národy světa. Ať poznají Boha nejen v Judsku, ale ať je poznán v celém světě, aby všude *v Izraeli bylo veliké jeho jméno*.

Proto tedy poučení tímto tajemstvím Boží milosti, nejmilejší, oslavujme s opravdovou radostí den svých prvotin a počátek povolání pohanů. Dě-kujme milosrdnému Bohu, že, jak praví apoštol, *nás uschope k účasti na dědictví věřících ve světle. On nás totiž vytrhl z moci temnosti a převedl do království svého milovaného Syna*. Protože, jak předpověděl Izaiáš, *pohan-ský lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vzchá-zí světlo*.

A týž Izaiáš o nich říká Pánu: *Národy, které tě neznaly, budou tě vzývat; národy, které tě neznaly, přiběhnou k tobě*.

Tento den *uviděl Abrahám a zaradoval se*, když ve svém potomstvu, kte-rým je Kristus, poznal syny své víry, kteří mají být požehnáni, a když spat-řil, že se pro svou víru stal otcem všech národů. A tehdy *vzdal čest Bohu a byl pevně přesvědčen, že Bůh má dost moci, aby splnil, když něco slíbí*.

Tento den opěvoval v žalmech David slovy: *Všechny národy se přijdou kla-nět, vzdávat úctu tvému jménu, Pane*. A dále: *Pán dal poznat dílo své spásy, před všemi zjevil svou spravedlnost*.

Víme, že toto se děje od té doby, kdy hvězda přiměla tři mudrce odejít z je-jich vzdálených krajů a přivedla je, aby poznali Krále nebe i země a poklo-

nili se mu. Její služba zajisté vybízí také nás k následování, abychom se, na-
kolik jen můžeme, dali do služeb této milosti, která všechny zve ke Kristu.
A v této snaze, nejmilejší, si máte navzájem všichni pomáhat, abyste v Bo-
žím království, do něhož se dospívá pravou vírou a dobrými skutky, zaza-
řili jako synové světla. Skrže našeho Pána Ježíše Krista, neboť on žije a kra-
luje s Bohem Otcem a s Duchem svatým po všechny věky věků. Amen.

Responsorium

MG 64

Jakmile mudrci uviděli hvězdu, zaradovali se nevýslovnou radostí.

Vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu.

Hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi,

až se zastavila nad místem, kde bylo dítě.

(Mt 2, 10–11.9)

IV

V idéntes stellam ma-gi gaví- si sunt gáudi-o ma- gno:
et intrántes do- mum, invenérunt pú-e- rum cum Marí-a ma-
tre eius, et proci-dén-tes adorá-ve- runt e- um. * Et apér-tis
the-sáuris su- is, obtulé- runt e-i múne- ra, aurum, thus et
myr- rham. ̎. Stella, quam víderant magi in Ori-énte,
antece-débat e- os, usque dum évni-ens staret supra ubi erat
pu- er. * Et apér-tis.

Pokud se responsorium nezpívá chorálně:

Ř. Tento den je plný slávy, || zjevil se Spasitel světa, | jeho předpovídali proroci a klaněli se mu andělé: * Mudrci viděli jeho hvězdu, | zaradovali se a přinesli mu dary.

Ů. Zazářil nám posvěcený den, | pojdte, národy a klaňte se Pánu. *
Mudrci viděli jeho hvězdu, zaradovali se a přinesli mu dary.

Antifona ke kantikům

MG 61

Pojďte, klaňme se mu, neboť on je Pánem naším Bohem.

(Žl 94, 6.7)

VIII G

ení-te adorémus e-um, qui-a ipse est Dóminus De-us nos-

ter.

Pokud se antifona nezpívá chorálně:

Ā. Dnes se zjevil světu Syn Boží, narozený z Panny Marie; †|| mudrci se mu klanějí a přinášejí mu **dary**: | všichni se pokloňme tomu, který nás vykoupil.

1. kantikum

Iz 26, 1-4.7.9.12

Chvalozpěv po vítězství nad nepřáteli

Sión je naše pevné **město**, * Spasitel je mu *hradbou i valem*.

Otevřte brány, ať vstoupí spravedlivý **lid**, * který zachovává **věrnost**.

Starý blud *pominul*, † je zachován **pokoj**, * pokoj, který jsme *doufali od* tebe.

Doufejte v Pána na všechny **věky**, * v Pána, silného *Boha*, **navždy**.

Přímá je stezka *spravedlivého*, * ty jsi mu *vyrovnal cestu*.

Na cestě tvých soudů čekáme na tebe, **Pane**, * dychtivě toužíme **slavit tvé jméno**.

Po tobě za noci touží má **duše**, * *hned zrána tě hledám*.

Až tvé soudy zasáhnou **zemi**, * naučí se obyvatelé země *spravedlnosti*.

Pane, ty nám dáš **mír a pokoj**, * všechny naše skutky ty *sám v nás konáš*.

Sláva Otci i Synu * i *Duchu svatému*,

jako byla na počátku i nyní i **vždycky** * a na věky *věků*. Amen.

2. kantikum

Příchod Páně

Iz 40, 1-8

„Těšte, těšte můj **lid**,“ * *říká váš* Bůh,
promlouvejte k srdci Jeruzaléma
a volejte k němu, † že jeho služba
je *dovršena*, * že jeho provinění
je *odčiněno*,

že se mu z ruky Páně **dostalo** * dvo-
jitého potrestání za všechny *jeho*
hříchy.“

Hlas volá: „V poušti prorazte
cestu **Páně**; * ve stepi urovnejte
cestu našemu **Bohu**.

Každé údolí ať je *vyplněno*, * každá
hora a každý pahorek **sníženy**,
zvlněná místa ať se *změní v rovi-*
nu * a příkré srázy v *široké údolí*;

tehdy se zjeví sláva Páně † a každé
tělo ji rázem **uvidí**, * neboť ústa Páně
promluvila.“

Hlas říká: „**Volej**,“ * a já říkám:
„*Co mám volat?*“

„Každé tělo je **tráva** * a všechn jeho
působ je jako *polní kvítí*.

Tráva usychá, kvítí *uvadá*, † když
přes ně přejde dech **Páně**; * ano,
lid – *to je tráva*,

tráva usychá, kvítí *uvadá*, * ale slovo
našeho Pána *trvá na věky*.“

Sláva Otci i **Synu** * i *Duchu sva-*
tému,

jako byla na počátku i nyní i **vždy-**
cky * a na věky *věků*. Amen.

3. kantikum

Iz 66, 10-14

Jak nádherná jsou všechna tvá díla, Pane

Radujte se s Jeruzalémem, * všichni,
kdo ho máte *rádi*, **slavte** jej!

Jásejte a radujte se s ním **všich-**
ni, * kdo jste se *nad ním rmoutili*,
abyste se do sytosti **nasáli** * na jeho
prsou, která *potěšují*,

Neboť toto praví **Pán**: * Hle, jako
řeku k němu *přivedu pokoj*,
jak rozvodněný **potok** * slávu národů,
kterou *budete sát*.

K prsům vás budou **pozvedat**, *
na *klíně laskat*.

Jako když někoho utěšuje *matka*, †
tak já potěším **vás**, * v Jeruzalémě
vám *poskytnu útěchu*.

Ano, uvidíte to, a vaše srdce se
bude **radovat** * a vaše kosti se
napřímí *jako tráva*.

Sláva Otci i **Synu** * i *Duchu svatému*,
jako byla na počátku i nyní i **vždy-**
cky * a na věky *věků*. Amen.

A.

Evangelium

K evangeliu se přinesou svíce a kadidlo jako při mši svaté.

Pokud se zpívá genealogie dominikánským nápěvem, je uvozena tímto dialogem:

D ó-minus vobís- cum. Ṛ. Et cum spí-ri-tu tu- o.

Iní-ti-um san-cti E-vangé- li-i se-cún-dum Mattháe- um.

Ṛ. Gló-ri-a ti-bi, Dó- mine.

Po evangeliu je možno připojit dialog:

Verbum Dómini. Ṛ. Laus tibi, Christe.

Slova svatého evangelia podle Lukáše

3, 21 – 4, 1

Když se všechen lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe, Duch svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení!“

Když Ježíš začínal působit, bylo mu asi třicet let a byl – jak se myslelo – syn Josefův. Josefovi předkové byli: Heli, Mathat, Lévi, Melchi, Janaj, Josef, Matatiáš, Amos, Nahum, Hesli, Nagaj, Mahat, Matatiáš, Semej, Jozech, Jóda, Joanan, Résa, Zorobábel, Šealtiel, Néri, Melchi, Adi, Kósam, Elmadam, Ér, Jesus, Eliezer, Jórim, Mathat, Lévi, Simeon, Juda, Josef, Jónam, Eliakim, Melea, Mena, Matatha, Natham, David, Jesse, Obéd, Boaz, Sala, Násón, Aminadab, Admin, Arni, Chesron, Fáres, Juda, Jakub, Izák, Abrahám, Táre, Náchor, Seruch, Ragau, Fálek, Heber, Sala, Kainan, Arfaxad, Sem, Noe, Lámech, Metuzalém, Henoch, Járed, Maleleél, Kainan, Enós, Sét a Adam. Adam byl Boží.

Ježíš se vrátil od Jordánu plný Ducha svatého.

Nebo:

Začátek svatého evangelia podle Jana.

1, 1–18

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila.

Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle.

Bylo světlo pravé, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o kterém jsem řekl: ‚Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.‘“

Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Syn, který spočívá v náruči Otcově, ten o něm podal zprávu.

Nebo:

Slova svatého evangelia podle Jana

2, 1–12

Třetí den byla svatba v galilejské Káně a byla tam Ježíšova matka. Na tu svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Došlo víno, a proto řekla matka Ježíšovi: „Už nemají víno.“ Ježíš jí odpověděl: „Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina.“

Jeho matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ Stálo tam šest kamenných džbánů na vodu, určených k očišťování předepsanému u židů, a každý džbán byl na dvě až tři vědra. Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte džbány vodou!“ Naplnili je až po okraj. A nařídil jim: „Teď naberte a doneste správci svatby!“ Donesli, a jakmile správce svatby okusil

vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří načerpali vodu, to věděli – zavolal si ženicha a řekl mu: „Každý člověk předkládá nejdříve dobré víno, a teprve až se hosté podnapijí, víno horší; ale ty jsi uchoval dobré víno až do této chvíle.“

To byl v galilejské Káně počátek znamení, která Ježíš učinil; tím zjevil svou slávu, a jeho učedníci v něj uvěřili. Potom se odebral se svou matkou, se svými příbuznými a učedníky do Kafarna, ale zdrželi se tam jen několik dní.

Po evangeliu může následovat homilie.

Hymnus Te Deum

Te De-um laudámus: te Dóminum confité-mur. Te ætérnum Patrem, omnis terra venerá-tur. Tibi omnes ánge-li, tibi cæli et univérsæ potestá-tes: tibi chérubim et séra-phim incessábi-li voce proclá-mant: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus De-us Sába-oth. Pleni sunt cæli et terra maiestátis glóri-æ tu-æ. Te glori-ó-sus Apostolórum cho-rus, te prophetárum laudábi-lis núme-rus, te mártýrum candidátus laudat exérci-tus. Te per orbem terrárum sancta confitétur Ecclési-a, Pa-trem imménsæ maiestá-tis; vene-

rándum tu-um verum et únicum Fí-li-um; Sanctum quoque Pará-
clitum Spí-ri-tum. Tu rex gló-ri-æ, Christe. Tu Patris sempi-tér-
nus es Fí-li-us. Tu, ad liberándum susceptúrus hómi-nem, non hor-
ru-ísti Vírginis úterum. Tu, devícto mortis acúle-o, aperu-ísti cre-
déntibus regna cælórum. Tu ad délixeram De-i se-des, in gló-ri-a
Patris. Iudex créderis esse ventúrus. Te ergo quæsumus, tu-is fá-
mulis súbve-ni, quos preti-óso sángu-ine redemísti. Ætérna fac
cúm sanctis tu-is in glóri-a numerá-ri.

Následující část (prosby) se může vynechat:

Sálvum fac pópulum tu-um, Dómine, et béndic here-ditáti tu-æ.
Et re-ge e-os, et extólle illos usque in ætér-num. Per síngulos
di-es bene-dícimus te; et laudámus nomen tu-um in sæcu-lum,

et in sæculum sæculi. Dignáre, Dómine, di-e isto sine peccáto
 nos custodíre. Miserére nostri, Dómi-ne, mise-rére nostri. Fi-at mi-
 sericórdi-a tu-a, Dómine, super nos, quemádmodum sperá-vimus
 in te. In te, Dó-mine, sperá- vi: non confúndar in ætér- num.

Závěrečná modlitba

Modleme se. † Bože, tys přivedl mudrce, kteří šli za světlem hvězdy, k poznání tvého jednorozeného Syna; ° doved' i nás, kteří tě poznáváme světlem víry, † k blaženému patření na tvou slávu. ° Skrze tvého Syna, Ježíše Krista, našeho Pána, † neboť on s tebou v jednotě *Ducha* svatého ° žije a kraluje po všechny věky věků.

℞. Amen.

Zakončení

℣. Dobrořečme Pánu.

℞. Bohu díky.

℣. Duše věrných zemřelých
 pro milosrdenství Boží ať odpočívají v pokoji.

℞. Amen.